

ਮਾਨਯੋਗ ਐਚ.ਐਸ ਬੇਦੀ, ਡਾ. ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨਾ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ. ਮਾਲਟੇ, ਜੇ.ਜੇ.

ਜੱਤਾ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1993 ਦਾ Crl. ਐਮ. ਨੰਬਰ 9322-ਐਮ

ਸਤੰਬਰ 21, 1995

29 ਮਈ, 1989 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਐਕਟ, 1985 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ। 36-ਏ (ਐਲ)(ਬੀ)- ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 —ਐਸ ਈ.ਸੀ. 167 - 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ - ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਗਠਨ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-A ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ- ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਵਾਰੀ - ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਪੁਰਵ-ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰ - ਹੋਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ - ਇਹ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰੇ - ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1993 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਆਰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ

ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਲਈ ਕੋਰਲ ਅਤੇ ਉਦੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰੱਖੀ ਗਈ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੬)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ। .

(ਪਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ(i)(ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 36-ਏ : (ਐਲ) (ਬੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ , ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ

ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਵਿੱਚ IA/7 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ " ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ , ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। " ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36A(1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ (o) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 15)

ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। 15/7 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਖਲਾਅ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ , ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 16)

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 36-ਏ (ਐਲ) (ਬੀ) ਵਿੱਚ " ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਕੇ। (1)(b) ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਥੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ - ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36-ਏ(ਐਲ)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਜੇਕਰ ਪੂਰੇ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਸਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36-ਏ(ਐਲ)(ਬੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ।

(ਪਰਾ 17)

• ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 15/7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੀ ਸੈਸ਼ਨ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।^{nS WE}
^{flaVc} ^iscusstu aooove, 'ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ 'ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(^ ਆਰਾ 18)

, ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, IL tne ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਧਾਰਾ oO(A)(lj(c) ct (d) ਦੇ ਅਧੀਨ ਟਾਇਰ ਪਾਵਰ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 4o-A(1) ^c) ਅਨੁ (d) ਨੂੰ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 30-D ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ mo ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। z oi lbby, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ oi ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 3b ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। -ਏ (1)(ਓ) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (0(ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਡੀ ਅਧੀਨ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 18)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਅਤੇ 7 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਓਡ ਦੀ ਧਾਰਾ lb7(2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ 90/60 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ(ਐਲ)(ਬੀ) ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਵਲ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-A (1)(c) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਜੁਰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ।

(ਪਰਾ 20)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਤਹਿਤ ਦੇ ਸ਼ਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 20)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪਰਾ 22)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਧਾਲੀਵਾਲ, ਸੀ .

ਐਮਐਸ ਗਿੱਲ, ਏ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

30 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। 1993:

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਜੈ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

Janta Singh v. The State of Punjab 47
(Dr. Sarojnei Saksena J.) (F.B.)

ਬਰਲਿਨ ਜੋਸੇਫ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ . ਅਤੇ ਬਾਕਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਚ , ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ . 1985 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਏ.ਪੀ. ਚੌਧਰੀ। ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਲਝਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਲਈ ਕੇਰਲ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ। ਸ੍ਰੀ ਚੀਮਾ ਨੇ ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਕੇਦਰੀ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਬਿਊਰੋ, ਗਵਾਲੀਅਰ (3) ਵਿੱਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰਨ ਬੇਨਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਕਾ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭਿਤ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ: -

- (i) ਕੀ ਇੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46--ਏ(1)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ
- (ii) ਕੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 1-67(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੇ ਹਨ?

- (1) 1992 (2) ਜੁਰਮ 352.
- (2) 1993 (2) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 285.
- (3) 1993 (1) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 264.

21 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਨਿਰਣਾ:
ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਡਾ: ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨਾ, ਜੇ.

(1) CrI ਦਾ ਵਾਸਤਵਿਕ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ। ਮਿਸ. ਨੰਬਰ 9322-ਐਮ ਆਫ 1993 ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ 10 ਕਿਲੋ ਭੁੱਕੀ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਸਾ, ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ। ਪਹਿਲਾਂ

ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਠਿੰਡਾ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ CrI ਵਿੱਚ ਮਿਸ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪੂਰੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਉਹ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ *ਬਰਲਿਨ ਜੋਸੇਫ ਬਨਾਮ ਰਾਜ* (4) ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(2) ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ *ਬਾਂਕਾ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ* (5) ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਪਣੇ 30 ਨਵੰਬਰ 1993/ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ *ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਕੇਂਦਰੀ ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਬਿਊਰੋ ਵਿਚ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਗਵਾਲੀਅਰ* (6)। ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ: -

- (4) 1992 (2) ਜੁਰਮ 353.
- (5) 1993 (2) ਆਰਸੀਆਰ 285.
- (6) 1993(1) ਆਰਸੀਆਰ 264,

ਜੰਟਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 4S (ਡਾ. ਸਰੋਜਨੀ ਸਕਸੈਨਾ ਜੇ.) (ਡਬਲਯੂ.)

- (i) ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ(ਐਲ)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ
- (ii) ਕੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੇ ਹਨ?
- (4) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਜੂਝਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਖਿਸਕਣ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ 29 ਮਈ, 1989 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 2, 1989 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 36, 36- ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ / ਐਕਟ ਦੀ 36-ਡੀ ਅਤੇ 37 ਦੇ।

(6) ਦੰਡ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੱਖਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਸਦ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਉਸਾਰੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਗੁਲਾਮ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੋਣ। (ਦੇਖੋ *ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਸਿਟੀ ਆਫ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਬੇਨ ਹੀਰਾਬੇਨ ਮਨੀਲਾਲ* (7)। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਆਖਿਆ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਅਗਾਊਂ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਬਿਨਾਂ ਰੁਕਾਵਟ।

(7) ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗੀ।

(7) AXK 1983 SC 537,

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 'ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਐਕਟ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੱਲੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਪ੍ਰਤੀ ਡੇਮਿੰਗ ਐਲਜੇ ਇਨ ਸੀ; ਆਰਡ. ਕੋਰਟ ਅਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਆਸ਼ਰ (8)। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈ ਵਿਚ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਕੇ. ਉਨੀ ਬਨਾਮ ਨਿਰਮਲਾ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (9)। ਐੱਮ . ਪੈਂਟੀਆ ਬਨਾਮ ਮੁਦਲਾ ਵੀਰਮੱਲੱਪਾ (10) ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਹੋਮ ਪ੍ਰੋਡਕਟਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ . ਮੈਕ ਲੈਬਾਰਟਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟਡ (11), ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੇਤੁਕੀ ਜਾਂ ਵਿਅਰਥਤਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਜਾਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਗਿਰਧਾਰੀ ਲਾਲ ਐਂਡ ਸਨੰਜ ਬਨਾਮ ਪਾਲੂਰ ਨਾਥ ਮਾਥੂਰ (12) ਵਿੱਚ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਢੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਢੇ ਅਰਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ, ਅਸੰਗਤਤਾ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਸੁਨਹਿਰੀ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਪੂਰਕ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਬਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਆਪਕ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾਕਾਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਐਸਕਾਰਟਸ ਲਿਮਿਟਡ (13)।

<8) ਜਦੋਂ ਕਿ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਸ਼ਾ ਵਿਰੋਧੀ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਾਂਗੇ।

(9) ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸਮਝ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

- (8) (1949) 2 ALLEP 155. (■9) ATR 1990 SC 933. (10) ATR 1961 S C. 1107. (11) A-LR, 1986 SC.,137. (12) ATR 1986 SC 1499.
(13) ATR 1986 SC T370,

"36. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ।—(1) ਸਰਕਾਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨਾਮਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ, ਟੀਨ ਨੈੱਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਬੀਪੀਸੀਆਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। m ਸੂਚਨਾ।

- (2) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
(3) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ

J anta Singh v. The tittle or Punjao 51
(Dr. Sarojnei baksena J.) (KB.)

ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਜਾਂ- ਇੱਕ ਐਮਡੀਓਨਾਈ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਜੱਜ।

36-ਏ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।—(1) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, —

(a) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਏ.ਯੂ. ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿਰਫ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਜਾਂ ਉਹ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵਧੇਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ;

(b) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ 'ਸੀਡੀਡੀਡੀ' ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2-ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2), ਫੌਚ'ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ/ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ffHxbn ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸੱਤ ਦਿਨ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

(i) ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਂ

(ii) ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ

ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ;

- (c) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਅਧੀਨ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ।), ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ;
- (d) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ.
- (2) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973 (1974 ਦਾ 2), ਉਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। .
- (3) ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਸੰਬੰਧੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।) ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ 'ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ' ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

36-ਡੀ. ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ:

- (1) ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥਾਂ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1988 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪਰਾਧ, ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ, 1973 (2 ਦਾ 2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1974), ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਧਾਰਾ 26, 27 ਅਤੇ 32 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- (2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਲਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ।

(37) ਜੁਰਮ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹੋਣ ਯੋਗ:

(1) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ :-

(a) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹਰ ਜੁਰਮ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ;

(b) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਪੰਜ ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਚੋਸ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਚਲਕੇ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ: -

(i) ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ

(ii) ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਚੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 (1974 ਦਾ 2), ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਨ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ।

(10) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ) ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

****167. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ**

(1) ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 57 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ ਕਿ ਚੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ, **ਓ.ਬੀ.ਸੀ.ਆਰ. - ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇ ਦਾ ਦਰਜਾ** ਜਾਂ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਪੇਹੀ ਅਫ਼ਸਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਐਂਟਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜੇਗਾ,

- (2) ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ :

- (ਏ) ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਪੈਰੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ: -
- (i) ਨੌਂ ਦਿਨ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਂਚ ਮੌਤ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਾਂ ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ;
- (ii) ਸੱਠ ਦਿਨ, ਜਿੱਥੇ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੁਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ, ਨੌਂ ਦਿਨ, ਜਾਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਆਇ XXXIII ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। "

(11) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 4(2) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕਰਨ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਾਂ ਸਥਾਨ

Janta Singh v. The State of Punjab 55
(Dr. Sarojnei Saksena J.) (F.B.)

ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ. ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ।

(12) *ਬਰਲਿਨ ਜੋਸ਼ੇਰ ਦੀ ਆਸਾਨੀ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32-ਏ, 36-ਏ ਤੋਂ 36-ਡੀ ਅਤੇ 37 ਅਤੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ। 36 "ਤਿੰਨ ਉਪ-ਭਾਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜੋ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ (ਜੋ ਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ)।

(13) *ਬਾਂਕਾ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਉੱਤੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ। ਰਿਮਾਂਡ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਾਰੰਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹੋਰ ਹਿਰਾਸਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ, ਉੱਤੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ *ਚਗਹਤੀ ਸਤਿਆਨਾਰਾਇਣ* ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (14) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਇਹ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰਿਮਾਂਡ 60/ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੁਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 90 ਦਿਨ। ਇਸ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਜੋ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ)।

(14) *ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (15)* ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ

- (15) ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 21301
(16) 1994 (2) ਹਾਲੀਆ ਸੀ.ਆਰ. 538.

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚਲਾਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। . ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (ਐਲ) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 15 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-A(i)(c) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ।

(15) ਨਟਾਬਰ ਪਰੀਦਾ ਬਨਾਮ ਉਤੀਸ਼ਾ ਰਾਜ (16) ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ(i) (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਯੂਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 36- ਏ(ਐਲ)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਤਹਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ।" ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਏ (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਜੋ ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ।

(16) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਆਖਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(16) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1465

15/7 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਗਤ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਖਲਾਅ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(17) ਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ((1)ਏ (ਬੀ) ਅਤੇ ਓ (ਸੀ)); ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੋਰ ਰਿਮਾਂਡ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਬੇਲੋੜੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਬੀ) ਵਿੱਚ "ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਬੀ) ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਥੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 36-ਏ(ਐਲ)(ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਜੇਕਰ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਉਸਦੀ ਅਗਲੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 (2) ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ।

(18) (18) ਨਿਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 15/7 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ, ਸੈਕਸ਼ਨ 36-ਡੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36-ਡੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਰਥਕ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 36-ਡੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਉਪਬੰਧ 1989 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾਪੂਰਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। (1) (ਬੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਡੀ ਤਹਿਤ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮਿਹਰਾਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (17) ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ: -

"8. ਸੈਕਸ਼ਨ 36-ਏ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2-ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਭਿਆਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਧਾਰਾ 167 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ. ਧਾਰਾ 167 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2), ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ NDP5 ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਐਕਟ. ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਐਨ.ਡੀ.ਪੀ.ਐਸ. ਐਕਟ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36-ਸੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ - ਅਨੁਸਾਰ, ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ। 1937 (1974 ਦਾ 2), (ਜ਼ਮਾਨਤ ਅਤੇ ਬਾਂਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ) ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ

(17) ਜੇਟੀ 1995 (4) ਐਸਸੀ 253.

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।" ਇਹ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ oro-Xn ਕੋਡ ਆਫ
ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ -iX_{gto} ciTrTM n S a 7 aP " e 10 NDPS ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਪੇਡਲ
ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੀਡਿੰਗ ਨੂੰ "ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ
ਕਰੋ।" ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 ਦੇ
ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹਨ,
ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਾਰੰਟਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀਆਂ, ਤਲਾਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ
ਜ਼ਬਤੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ
ਧਾਰਾ 167 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਨਡੀਪੀਐਸ
ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸੰਗਤ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਹੈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ
ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਨੂੰ NDPS ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-A
ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(19) ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ
ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ
ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕੋਡ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ
ਧਾਰਾ 167(2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ
ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ 90/60 ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ
ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਇਕ/ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਬੀ)
ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ 15/7 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।
ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ
ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੰਬਰ (i) ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ: -

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ
15 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

(20) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਭਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ
ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ *ਥਮੀਸਰਾਸੀ* ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ:

“13. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 37 ਵਿਚਲੀ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ
ਧਾਰਾ 437 ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਕੋਡ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 37 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ
ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇਹ ਸੀਮਾਵਾਂ
ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 437 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ
ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 167 Cr.PC ਦੀ ਉਪ-

ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਦੀ ਕੁੱਲ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

(21) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (ii) ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 37 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 167(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(22) ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਗੇ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਸ.ਪੀ. ਕੁਰਡੂਕਰ, ਸੀ.ਜੇ., ਜੀ.ਸੀ. ਗਰਗ ਅਤੇ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸਚਿਨ ਗੌੜ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।
1995 ਦਾ CWP ਨੰ. 9979

ਅਕਤੂਬਰ 12, 1995

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾ. 226— ਸੰਤ ਲੋਗੋਵਾਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਐਂਡ ਟੈਕਨਾਲੋਜੀ—ਪ੍ਰੋਸੈਕਿਊਟਸ-ਕਮ-ਇਨਫਰਮੇਸ਼ਨ ਬਰੋਸ਼ਰ, 1995—ਕਲਾਜ਼ 3.3 ਅਤੇ 3.5— ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ—ਕਲਾਜ਼ 3.5 ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਕੱਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਹੈ। ਮਨਮਾਨੀ ਨਹੀਂ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਿਤੀ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੈਰ- ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣਾ—ਅਦਾਲਤ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਚਕਾਰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਅੰਤਰ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਲਈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ